

Проект

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА

від 2026 р. №

Київ

Про внесення змін до постанови
Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2002 р. № 1447

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести зміни до Методики грошової оцінки пам'яток, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2002 р. № 1447 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 39, ст. 1828), виклавши її в редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України

Юлія СВИРИДЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 26 вересня 2002 р. № 1447
(у редакції постанови Кабінету
Міністрів України
від 2026 р. №)

МЕТОДИКА ГРОШОВОЇ ОЦІНКИ ПАМ'ЯТОК

Загальні положення

1. Ця Методика визначає процедури проведення оцінки пам'яток культурної спадщини суб'єктом оціночної діяльності – суб'єктом господарювання із дотриманням вимог Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (далі – незалежна оцінка).

2. У Методиці вживаються такі поняття:

пам'ятка культурної спадщини (далі – пам'ятка) – об'єкт культурної спадщини, який занесено до Державного реєстру нерухомих пам'яток України, або нерухомий об'єкт культурної спадщини, який взято на державний облік відповідно до законодавства, що діяло до набрання чинності Законом України “Про охорону культурної спадщини”, до вирішення питання про включення (невключення) об'єкта культурної спадщини до Державного реєстру нерухомих пам'яток України;

стан збереження пам'ятки – сукупність кількісних та якісних характеристик, параметрів та показників, які визначають автентичність та технічний стан пам'ятки;

автентичність - властивість об'єкта культурної спадщини, що характеризується збереженістю його первісної матеріально-технічної структури, форми та вигляду, ролі у навколишньому середовищі, що дають підстави розглядати його як історичне свідчення попередньої діяльності людини та як твір мистецтва;

технічний стан пам'ятки – показник фізичного стану (знос), що характеризує експлуатаційну придатність будівлі/споруди та їх частин;

вихідні дані – документи, у яких зазначені характеристики пам'ятки, що підлягає оцінці, зокрема матеріали облікової документації, інформація, що міститься в державних реєстрах, а також інші документи, в яких зазначаються характеристики пам'ятки;

інформаційні джерела – дані, які додатково надаються або збираються оцінювачем з метою застосування оціночних процедур, визначених цією Методикою, національними та міжнародними стандартами оцінки.

Інші терміни, що використовуються в цій Методиці, вживаються у значеннях, наведених у законах України «Про охорону культурної спадщини», «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», національних стандартах оцінки, інших нормативно-правових актах з оцінки майна, що відповідно до статті 9 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» здійснюють методичне регулювання оцінки майна, а також нормативно-правових актах, що регулюють питання охорони культурної спадщини.

3. Дія цієї Методики поширюється на випадки проведення суб'єктами оціночної діяльності незалежної оцінки пам'яток як окремих об'єктів, так і їх складових з метою:

- відчуження;
- передачі у володіння, користування, управління;
- передачі в оренду;
- визначення їх вартості для цілей бухгалтерського обліку;
- передачі в заставу;
- передачі до статутного (складеного) капіталу господарського товариства;
- визначення шкоди та збитків, завданих Україні внаслідок збройної агресії Російської Федерації, та в інших випадках завдання шкоди та збитків;
- страхування;
- інші випадки, передбачені законодавством.

4. Положення Методики не поширюються на визначення вартості рухомих археологічних предметів, творів монументального образотворчого мистецтва та елементів декоративно-прикладного мистецтва, які можна відокремити від пам'ятки без нанесення їй шкоди.

5. Вимоги Методики є обов'язковими для всіх суб'єктів оціночної діяльності під час проведення незалежної оцінки пам'яток, судових експертів під час проведення згідно із Законом України «Про судову експертизу» судової експертизи (експертного дослідження), пов'язаної з оцінкою пам'ятки, осіб, які здійснюють рецензування звітів про оцінку майна відповідно до законодавства.

6. Вибір бази оцінки пам'яток здійснюється відповідно до нормативно-правових актів з оцінки майна та міжнародних стандартів оцінки з урахуванням мети оцінки, умов використання її результатів, стану збереження пам'ятки, а також режимів використання пам'ятки, рекомендованих в обліковій документації або в охоронному договорі.

База оцінки, що відповідає ринковій вартості, може обиратись для тих пам'яток, які подібні до майна, пропонованого до реалізації на ринку, передачі в орендне або інше користування і відповідно мають ринкову вартість, що піддається спостереженню.

7. Процедура незалежної оцінки пам'ятки включає такі основні етапи:

визначення мети оцінки;

визначення і узгодження обсягу робіт з оцінки пам'ятки, зокрема необхідності залучення профільних фахівців/організацій для складання кошторисної документації, обстеження пам'ятки тощо;

укладання договору на оцінку;

збір і аналіз необхідної документації для забезпечення робіт з оцінки пам'ятки;

проведення ідентифікації пам'ятки та пов'язаних з нею прав, а також фотофіксації пам'ятки, що підлягає оцінці;

вибір та обґрунтування вибору підходів до оцінки;

аналіз існуючого та найбільш ефективного використання (в разі визначення ринкової вартості);

виконання оціночних процедур, визначення вартості пам'ятки;

складення звіту про оцінку пам'ятки та висновку про її вартість.

8. Мета оцінки, вид вартості, що підлягає визначенню, встановлюються відповідно до договору на проведення оцінки з урахуванням стану збереження пам'ятки та режимів використання пам'ятки, визначених у науково-проектній (науково-дослідній) документації з визначення режимів використання пам'ятки, або рекомендованих в обліковій документації або в охоронному договорі, якщо інше не передбачено законодавством.

9. Ідентифікація пам'ятки та пов'язаних з нею прав – це процедура встановлення відповідності фактичного стану пам'ятки наявній інформації про неї, зазначеній у документах, наданих замовником оцінки, перелік якої наведений в пункті 10 цієї Методики.

У разі виявлення розбіжностей даних, що зазначені у документах, з реальним станом збереження пам'ятки, або недостатнього обсягу інформації, суб'єкт оціночної діяльності – суб'єкт господарювання письмово повідомляє про це замовника оцінки і припиняє виконання робіт до отримання достовірних даних.

10. Для виконання робіт з визначення вартості пам'ятки замовник оцінки надає суб'єкту оціночної діяльності – суб'єкту господарювання облікову документацію на пам'ятку, оформлену згідно з Порядком обліку об'єктів культурної спадщини, затвердженим наказом Міністерства культури України

від 11 березня 2013 року № 158, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 1 квітня 2013 року за № 528/23060 (зі змінами та доповненнями) (далі – Порядок обліку), а також Акт технічного стану пам'ятки.

11. У разі наявності у складі пам'ятки, яка підлягає оцінці, творів монументального образотворчого мистецтва, елементів декоративно-прикладного мистецтва (фрески, мозаїки, вітражі тощо) або рухомих археологічних предметів, які не можна відокремити від пам'ятки без завдання їй шкоди, їх вартість визначається на підставі результатів мистецтвознавчої або історико-археологічної експертизи.

У разі відсутності результатів експертизи або неможливості її отримання, у звіті про оцінку майна (пам'ятки) мають бути наведені відповідні пояснення та обґрунтування застережень і припущень щодо використання результатів оцінки.

12. Технічний стан пам'ятки визначається на підставі інформації, що зафіксована в Акті технічного стану пам'ятки.

Оцінювач підтверджує відповідність даних Акта технічного стану пам'ятки її фактичному стану на дату оцінки шляхом візуального обстеження та фотофіксації.

13. Якщо під час визначення вартості пам'ятки використовується ринкова вартість як база оцінки, проводиться аналіз найбільш ефективного використання пам'ятки.

Принцип найбільш ефективного використання пам'ятки полягає в тому, що її ринкова вартість визначається з урахуванням найбільш ефективного використання та безумовного виконання умов охоронного договору щодо режимів її використання у спосіб, що забезпечує максимальне збереження її автентичності.

14. Для проведення незалежної оцінки пам'яток застосовуються витратний, дохідний та порівняльний методичні підходи.

Вибір методичних підходів до оцінки пам'ятки здійснюється з урахуванням мети оцінки, виду вартості пам'ятки, наявності, обсягу та достовірності інформації, необхідної для проведення оцінки.

Проведення незалежної оцінки пам'яток із застосуванням витратного підходу

15. Витратний підхід застосовується для проведення оцінки пам'яток історії або архітектури, ринок купівлі-продажу або оренди яких є обмеженим, а також для оцінки пам'яток археології, монументального мистецтва, садово-паркового мистецтва та ландшафтних пам'яток.

Показник автентичності пам'ятки визначається згідно з додатком 1 до цієї Методики з урахуванням інформації про автентичність пам'ятки, що зазначена в обліковій документації на пам'ятку.

Визначення показника цінності пам'ятки здійснюється шляхом аналізу характеристик пам'ятки з урахуванням інформації, що зазначена в обліковій документації на пам'ятку. Значення показників цінності наведено в додатках 2 – 4 до цієї Методики.

16. Для пам'яток історії або архітектури із використанням витратного підходу здійснюється визначення залишкової вартості відтворення (заміщення) (Взв) за такою формулою:

$$\text{Взв} = \text{В} \times \text{Ка} \times \text{Кц} \times \text{Кп} + \text{В} \times (1 - \text{Ка}) \times \text{Кп} + \text{Втм} + \text{Вз},$$

де В – вартість відтворення (заміщення) пам'ятки, гривень;

Ка – коефіцієнт автентичності, що визначається згідно з додатком 1 до цієї Методики;

Кц – інтегральний коефіцієнт, що враховує цінність пам'ятки як об'єкта культурної спадщини;

Кп – коефіцієнт придатності (сукупного зносу);

Втм – вартість творів монументального, декоративного та образотворчого мистецтва, які не можна відокремити від пам'ятки без завдання їй шкоди, гривень;

Вз – вартість прав, пов'язаних із земельною ділянкою, гривень.

17. Вартість відтворення (заміщення) пам'ятки (В) визначається за такою формулою:

$$\text{В} = \text{Вод} \times \text{V(S)} \text{ або } \text{В} = \text{Вк},$$

де Вод – вартість одиниці будівельного об'єму або площі поліпшень земельної ділянки об'єкта нерухомості, подібного до поліпшень земельної ділянки оцінюваної пам'ятки за функціональними, конструктивними, архітектурними ознаками в цінах на дату оцінки;

V(S) – загальний будівельний об'єм або площа пам'ятки, що визначаються на підставі технічного паспорта або облікової документації пам'ятки;

Вк – кошторисна вартість створення в сучасних умовах нового об'єкта нерухомості, який є ідентичним (подібним) до оцінюваної пам'ятки за архітектурними та конструктивними ознаками в цінах на дату оцінки.

18. Інтегральний коефіцієнт, що враховує цінність пам'ятки історії або архітектури (Кц), визначається за такою формулою:

$$\text{Кц} = \text{Кх} + \text{Км} + \text{Ку},$$

де K_x – коефіцієнт, що враховує віднесення пам'ятки до певної хронологічної групи, визначається згідно з додатком 2 до цієї Методики з урахуванням інформації про дату утворення (датування) пам'ятки, що зазначена в обліковій документації на пам'ятку;

K_m – коефіцієнт, що враховує містобудівну цінність, визначається згідно з додатком 3 до цієї Методики з урахуванням інформації про розташування пам'ятки та її роль в навколишньому середовищі, що зазначена в обліковій документації на пам'ятку;

K_u – коефіцієнт, що враховує унікальність пам'ятки, визначається згідно з додатком 4 до цієї Методики з урахуванням інформації, що зазначена в обліковій документації на пам'ятку.

19. Показник придатності (сукупного зносу) пам'ятки історії або архітектури (K_p) визначається з урахуванням інформації про технічний стан пам'ятки, зазначеній в Акті технічного стану пам'ятки та відповідно до вимог національних стандартів оцінки.

20. Для пам'яток археології із використанням витратного підходу здійснюється визначення залишкової вартості відтворення (заміщення) (V_z) за такою формулою:

$$V_z = V_{ад} \times K_a \times K_{ц} + V_{ад} \times (1 - K_a) + V_{рап} + V_z,$$

$V_{ад}$ – витрати на роботи з археологічних досліджень пам'ятки в цінах на дату оцінки, гривень;

K_a – коефіцієнт автентичності, що визначається згідно з додатком 1 до цієї Методики;

$K_{ц}$ – коефіцієнт, що враховує цінність пам'ятки археології, визначається за формулою, визначеною в пункті 21 цієї Методики;

$V_{рап}$ – вартість рухомих археологічних предметів, які не можна відокремити від пам'ятки без завдання їй шкоди, визначена згідно з пунктом 11 цієї Методики, гривень;

V_z – вартість прав, пов'язаних із земельною ділянкою, гривень.

21. Інтегральний коефіцієнт, що враховує цінність пам'ятки археології ($K_{ц}$), визначається за такою формулою:

$$K_{ц} = K_x + K_u + K_{пп},$$

де K_x – коефіцієнт, що враховує віднесення пам'ятки до певної хронологічної групи, визначається згідно з додатком 2 до цієї Методики з урахуванням інформації, що зазначена в обліковій документації на пам'ятку;

K_u – коефіцієнт, що враховує унікальність пам'ятки, визначається згідно з додатком 4 до цієї Методики з урахуванням інформації, що зазначена в обліковій документації на пам'ятку;

Кпп – коефіцієнт, що враховує площу пам'ятки, визначається згідно з додатком 5 до цієї Методики з урахуванням інформації, що зазначена в обліковій документації на пам'ятку.

22. Визначення залишкової вартості відтворення (заміщення) (Взв) скульптурних пам'ятників, що мають статус пам'яток монументального мистецтва із використанням витратного підходу здійснюється за такою формулою:

$$\text{Взв} = \text{Вк} \times \text{Ка} \times \text{Кц} + \text{Вк} \times (1 - \text{Ка}) + \text{Вз}, \text{ де:}$$

Вк - кошторисна вартість відтворення (заміщення) пам'ятки (включаючи рідкісні матеріали (природний камінь, метали та сплави, специфічні художні техніки тощо) в цінах на дату оцінки, гривень;

Ка - коефіцієнт автентичності, що визначається згідно з додатком 1 до цієї Методики;

Кц - коефіцієнт, що враховує цінність пам'ятки.

Вз – вартість прав, пов'язаних із земельною ділянкою, гривень.

23. Визначення залишкової вартості відтворення (заміщення) (Взв) пам'яток садово-паркового мистецтва та ландшафтних пам'яток із використанням витратного підходу здійснюється за такою формулою:

$$\text{Взв} = \text{Вк} \times \text{Ка} \times \text{Кц} + \text{Вк} \times (1 - \text{Ка}) + \text{Вз}, \text{ де:}$$

Вк - кошторисна вартість відтворення (заміщення) всіх складових ландшафтно-просторової композиції пам'ятки в цінах на дату оцінки, гривень;

Ка - коефіцієнт автентичності, що визначається згідно з додатком 1 до цієї Методики;

Кц - коефіцієнт, що враховує цінність пам'ятки.

Вз – вартість прав, пов'язаних із земельною ділянкою, гривень.

Проведення незалежної оцінки пам'яток із застосуванням дохідного підходу

24. Дохідний підхід застосовується для проведення оцінки пам'яток історії або архітектури, режим експлуатації яких згідно з умовами охоронного договору можливо розглядати як потенційно прибутковий (передача в оренду для розміщення офісів, торговельних закладів, закладів громадського харчування тощо).

25. Загальні вимоги до оцінки пам'ятки шляхом застосування методів дохідного підходу встановлюються нормативно-правовими актами з оцінки майна з урахуванням особливостей, викладених у пунктах 26 – 28 цієї Методики.

26. Під час визначення потенційного доходу від використання пам'ятки додатково аналізуються такі фактори:

можливість збільшення доходів, що зумовлено інвестиційним потенціалом пам'ятки як об'єкта культурної спадщини або іншими факторами;

можливість зменшення доходів, що пов'язано з обмежувальними умовами встановлених режимів використання пам'ятки, станом збереження або іншими факторами.

За відсутності інформації про пропозиції передачі в оренду або інше користування подібних за функціональним призначенням та технічними характеристиками об'єктів зі статусом пам'ятки, розглядаються подібні об'єкти без такого статусу. Факт відсутності цих пропозицій зазначається у відповідному розділі звіту про оцінку майна (пам'ятки).

27. Витрати на утримання пам'ятки у стані, в якому вона може приносити дохід, визначаються з урахуванням умов охоронного договору та стану збереження пам'ятки.

28. Ставка капіталізації визначається з урахуванням додаткових ризиків, пов'язаних з особливостями використання і отримання доходу від використання пам'ятки.

Проведення незалежної оцінки пам'яток із застосуванням порівняльного підходу

29. Передумовою для застосування методів порівняльного підходу для визначення ринкової вартості пам'ятки є наявність достатньої та достовірної ринкової інформації щодо цін продажу або цін пропозицій об'єктів, подібних до пам'ятки.

У разі наявності зазначеної інформації визначення ринкової вартості пам'ятки за методами порівняльного підходу проводиться в порядку, визначеному нормативно-правовими актами з оцінки майна.

30. Під час застосування порівняльного підходу до сукупності елементів порівняння можуть включатись елементи, які дозволяють враховувати вплив показників культурної цінності пам'ятки на ринкову вартість, зокрема: історична значущість (пов'язаність з визначними подіями чи діячами), архітектурна та художня унікальність, автентичність збережених елементів, містобудівна роль об'єкта. Вказані показники застосовуються у разі наявності у відкритому доступі інформації про характеристики культурної цінності об'єктів порівняння та наявності ринкової інформації, що піддається спостереженню і дозволяє визначити розміри коригувань.

У разі відсутності інформації про пропозиції продажу подібних за функціональним призначенням та технічними характеристиками об'єктів зі

статусом пам'ятки, розглядаються подібні об'єкти без такого статусу. Факт відсутності цих пропозицій зазначається у відповідному розділі звіту про оцінку майна (пам'ятки).

31. У разі використання двох підходів під час проведення незалежної оцінки пам'ятки, узгодження отриманих результатів здійснюється відповідно до вимог, визначених у нормативно-правових актах з оцінки майна.

32. Оформлення результатів незалежної оцінки пам'яток (звіту про оцінку майна (пам'ятки)) здійснюється в порядку, встановленому нормативно-правовими актами з оцінки майна.

33. Звіт про оцінку майна (пам'ятки) складається виключно в повній формі та має містити:

дату оцінки та дату завершення складання звіту, а у разі потреби – строк дії звіту та висновку про вартість майна відповідно до вимог законодавства;

мету проведення оцінки та обґрунтування вибору відповідної бази оцінки;

перелік нормативно-правових актів, відповідно до яких проводиться оцінка;

письмову заяву оцінювача про особистий огляд пам'ятки, дотримання національних стандартів оцінки майна та інших нормативно-правових актів з оцінки майна під час її проведення, інші заяви, що є важливими для підтвердження достовірності та об'єктивності оцінки майна і висновку про його вартість;

перелік обмежень щодо застосування результатів оцінки;

виклад усіх припущень, у межах яких проводилася оцінка;

опис та аналіз зібраних і використаних вихідних даних та іншої інформації під час проведення оцінки;

опис об'єкта оцінки, який дає змогу його ідентифікувати;

результати проведеної ідентифікації пам'ятки із зазначенням відповідності або невідповідності фактичного стану пам'ятки наявній інформації про неї, зазначеній у поданій документації, перелік якої наведений у пункті 10 цієї Методики;

висновки щодо аналізу існуючого використання та найбільш ефективного використання об'єкта оцінки (в разі визначення ринкової вартості);

виклад змісту обраних методичних підходів та відповідних розрахунків, за якими підготовлено висновок про вартість майна;

висновок про вартість майна;

додатки з копіями всіх вихідних даних, а також у разі потреби – інші інформаційні джерела, які роз'яснюють і підтверджують припущення та розрахунки.

34. У розділі «Опис об'єкта оцінки» звіту про оцінку майна (пам'ятки) оцінювачем зазначаються основні відомості про пам'ятку, яка підлягала оцінці, згідно з інформацією, зазначеною в обліковій документації на пам'ятку, зокрема:

найменування об'єкта, дата та номер рішення про занесення пам'ятки до Державного реєстру нерухомих пам'яток України (або взяття на державний облік відповідно до законодавства, що діяло до набрання чинності Законом), охоронний номер;

дата утворення (датування) об'єкта;

тип об'єкта, вид об'єкта, категорія;

форма власності;

місцезнаходження, площа території, опис меж території, ландшафт та історична топографія території пам'ятки, роль об'єкта в навколишньому середовищі;

матеріали фотофіксації, проведеної оцінювачем;

історичні дані про об'єкт;

опис об'єкта (частин);

просторові характеристики об'єкта;

технічний стан;

перебудови, втрати, історичні нашарування;

твори монументального, декоративного, образотворчого мистецтва або рухомі археологічні предмети, які не можна відокремити від пам'ятки без завдання їй шкоди (за наявності);

інженерне обладнання та мережі на території об'єкта;

перелік негативних чинників (загроз), що позначаються на стані об'єкта (за наявності).

Додаток 1
до Методики грошової
оцінки пам'яток

ПОКАЗНИКИ
коефіцієнта, що враховує автентичність пам'ятки

Стан збереження архітектурної форми та матеріально-технічної структури пам'ятки (згідно з обліковою документацією, матеріалами досліджень та результатами візуального огляду)	Коефіцієнт
Пам'ятка зруйнована, наявні до 10% автентичних конструктивних елементів	0,1
Пам'ятка зруйнована, наявні до 20% автентичних конструктивних елементів	0,2
Пам'ятка відбудована. Збережено до 20 % автентичних конструктивних елементів	0,2
Пам'ятка зруйнована, наявні до 30% автентичних конструктивних елементів	0,3
Пам'ятка відбудована, збережено до 30 % автентичних конструктивних елементів	0,3
Пам'ятка зруйнована, наявні до 40% автентичних конструктивних елементів	0,4
Пам'ятка відбудована, збережено до 40 % автентичних конструктивних елементів	0,4
Пам'ятка зруйнована, наявні до 50% автентичних конструктивних елементів	0,5
Пам'ятка відбудована, збережено до 50 % автентичних конструктивних елементів	0,5
Первісні форми, історичні нашарування, конструктивні елементи збережено до 60%	0,6
Первісні форми, історичні нашарування, конструктивні елементи збережено до 70%	0,7
Первісні форми, історичні нашарування, конструктивні елементи збережено до 80%	0,8
Первісні форми, історичні нашарування, конструктивні елементи збережено	0,9

ПОКАЗНИКИ
коефіцієнта, що враховує автентичність пам'ятки археології

Наявність штучних зовнішніх форм та ступінь збереження пам'ятки (згідно з обліковою документацією та матеріалами досліджень)	Коефіцієнт
Пам'ятка з перевідкладеним культурним шаром та без наявності залишок окремих складових (житла, споруд, поховань тощо)	0,1
Пам'ятка зі збереженими залишками окремих складових та без культурного шару	0,2
Пам'ятка зі збереженими залишками окремих складових та перевідкладеним культурним шаром	0,3
Пам'ятка зі збереженим або з частково перевідкладеним культурним шаром (оранка верхньої частини культурного шару) без штучних зовнішніх форм та підводні ділянки культурного шару	0,4
Пам'ятка зі збереженим культурним шаром та збереженими штучними зовнішніми формами (рови, вали, насипи курганів і т.п.), висота (глибина) яких сягає до 0,5 м, та підводні пам'ятки	0,5
Пам'ятка зі збереженим культурним шаром та збереженими штучними зовнішніми формами, висота (глибина) яких сягає до 1 м	0,6
Пам'ятка зі збереженим культурним шаром та збереженими штучними зовнішніми формами, висота (глибина) яких сягає до 3 м	0,7
Пам'ятка зі збереженим культурним шаром та збереженими штучними зовнішніми формами, висота (глибина) яких сягає до 5 м	0,8
Пам'ятка зі збереженим культурним шаром та збереженими штучними зовнішніми формами, висота (глибина) яких сягає до 10 м	0,9

Додаток 2
до Методики
грошової оцінки пам'яток

ПОКАЗНИКИ

коефіцієнта, що враховує належність пам'ятки архітектури або історії (будівлі та споруди) до певної хронологічної групи

Вік пам'ятки	Коефіцієнт
До XIII ст.	3,1 – 3,5
XIII – XVI ст.	2,9 – 3,0
XVII – середина XVIII ст.	2,7 – 2,8
Кінець XVIII ст.	2,5 – 2,6
1800 – 1820 роки	2,3 – 2,4
1821 – 1860 роки	2,0 – 2,2
1861 – 1900 роки	1,7 – 1,9
1900 - 1917 роки	1,5 – 1,6
1920 – 1933 роки	1,3 – 1,4
Після 1934 року	0,1 – 1,2

ПОКАЗНИКИ

коефіцієнта, що враховує належність пам'ятки археології до певної хронологічної групи

Вік пам'ятки	Коефіцієнт	Вік пам'ятки	Коефіцієнт
Після XII ст. н. е.	4,0	Кургани	4,4
VIII – XI ст. н. е.	4,1	II тис. до н.е.	4,5
V – VII ст. н. е.	4,2	До V тис. до н.е.	4,6
II ст. н.е. – IV ст. н. е.	4,3	Від V тис. до н.е.	4,7
до II ст. до н.е.	4,4	Від X тис. до н.е.	4,8

Додаток 3
до Методики
грошової оцінки пам'яток

ПОКАЗНИКИ
коефіцієнта, що визначає містобудівну цінність пам'ятки архітектури або
історії (будівлі та споруди)

Містобудівна роль пам'ятки	Коефіцієнт
Пам'ятка, що займає домінуюче положення в навколишній забудові (визначні за архітектурним рішенням та історичним значенням пам'ятки, що розташовуються переважно в центральній частині населених пунктів)	2,0
У зв'язку з наявністю пам'ятки сформована навколишня забудова населеного пункту	1,9
Пам'ятка, що належить до фонові забудови населеного пункту	1,8
Пам'ятка, що залишилась від колишньої фонові забудови і на сьогодні знаходиться серед сучасної забудови	1,7
Пам'ятка знаходиться за межами населеного пункту, однак її наявність підвищує привабливість навколишнього середовища (культові споруди, замки, фортифікаційні споруди, палаци тощо)	1,6 – 1,7
Заповідники, палацові комплекси, монастирі. Завдяки наявності таких пам'яток вся навколишня місцевість привертає значно більше уваги	1,8

Додаток 4
до Методики
грошової оцінки пам'яток

ПОКАЗНИКИ

коефіцієнта, що враховує унікальність пам'ятки архітектури або історії (будівлі та споруди)

Характеристики показника	Коефіцієнт
За архітектурно-конструктивним рішенням пам'ятка не має аналогів серед будівель/споруд даного типу	0,5
В населеному пункті наявна незначна кількість будівель/споруд з подібним архітектурно-конструктивним рішенням	0,3
Наявна значна кількість будівель/споруд з подібним архітектурно-конструктивним рішенням	0,1

ПОКАЗНИКИ

коефіцієнта, що враховує унікальність пам'ятки археології

Характеристики показника	Коефіцієнт
Підводні археологічні пам'ятки	2,0
Кількість об'єктів до 1 тисячі	2,0
Кількість об'єктів від 1 тисячі до 3 тисяч	1,9
Кількість об'єктів від 3 тисяч до 5 тисяч	1,7
Кількість об'єктів від 5 тисяч до 7 тисяч	1,5
Кількість об'єктів від 7 тисяч до 10 тисяч	1,3
Кількість об'єктів понад 10 тисяч	1,0 – 0

Додаток 5
до Методики
грошової оцінки пам'яток

ПОКАЗНИКИ
коефіцієнта, що враховує площу пам'ятки археології

Площа пам'ятки	Коефіцієнт
Менше 1 га	2,5
4 – 1 га	2,1 – 2,4
9 – 5 га	2,0 – 2,3
14 – 10 га	1,9 – 2,2
19 – 15 га	1,5 – 1,8
Понад 20 га	1,4 – 0
